

تأثیر تزریق اکسی توسین در سیاهرگ نافی بر زمان مرحله سوم زایمان و خونریزی

دکتر ایراندخت مهری ماهانی* دکتر آتوسا قاسمی** دکتر سعید قائمی***

The effect of umbilical vein oxytocin injection on third stage of labor time and postpartum hemorrhage

IM Mahani* A Ghasemi S Ghaemi

*Abstract

Background: Postpartum hemorrhage is one of the most important complications of delivery and is among the first five causes of maternal mortality and morbidity in developed and developing countries.

Objective: To investigate the effect of umbilical vein oxytocin injection on third stage of labor and degree of postpartum hemorrhage in primiparous women.

Methods: This study was down on 100 primiparas which admitted to labor department, Afzalipour hospital of in 2003 and had no history of bleeding tendency. According primiparas, age and demographic data they divided into study and control groups. Blood count was down before delivery. In study group 20 IU oxytocin in 20ml normal saline were injected in umbilical vein immediately after cord clamped. In control group 20ml normal saline were injected in umbilical vein. Placental delivery time, weight and number of used gauzes during the third stage, blood count 4 hours after delivery, sex and weight of newborn were recorded. The data was analyzed using T-student and mann-whitney tests.

Finding: No statically significant difference was found when patient age, gestational age, fundal height, newborn weight and sex, Hct, Hb and placental delivery time were compared in two groups. Postpartum bleeding in study group was less than in control group (141.82 ± 91.6 ml vs. 177.51 ± 84.9 cc) with a statistically significant difference ($p=0.046$). The difference in numbers of used gauzes was also significant (8.68 ± 3.12 vs. 10.82 ± 3.5), statistically ($p=0.002$).

Conclusion: Oxytocin injection into umbilical vein is an effective procedure to reduce the postpartum hemorrhage but has no remarkable effect on placental delivery time.

Keywords: Oxytocine, Postpartum Hemorrhage, Umbilical Vein

*چکیده

زمینه: خونریزی بعد از زایمان یکی از مهم‌ترین عوارض مرحله سوم زایمان و جزء پنج علت مرگ و میر مادر در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه است.

هدف: مطالعه به منظور تعیین اثر اکسی توسین در ورید نافی جهت کنترل خونریزی مرحله سوم زایمان و زمان جداشدن جفت انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این کارآزمایی بالینی، ۱۰۰ زن نخست‌زای مراجعه کننده به بیمارستان افضل‌پور کرمان در سال ۱۳۸۲ که عامل مساعد کننده جهت خونریزی نداشتند، بر اساس اولین حاملگی، سن مادر و بقیه اطلاعات دموگرافیک به دو گروه آزمون و شاهد تقسیم شدند. آزمایش کامل خون قبل از زایمان انجام شد. بعد از زایمان و مسدود کردن بند ناف ۲۰ واحد اکسی توسین محلول در ۲۰ میلی‌لیتر نرمال سالین به ورید نافی گروه آزمون و ۲۰ میلی‌لیتر نرمال سالین به ورید نافی گروه شاهد تزریق شد. زمان جداشدن جفت، وزن و تعداد گازهای مصرفی در حین مرحله سوم زایمان، آزمایش کامل خون ۴ ساعت بعد از زایمان، جنس و وزن نوزاد متولد شده ثبت شد. داده‌ها با آزمون‌های آماری تی استیودنت و من‌ویتنی تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: هیچ‌گونه تفاوت معنی‌داری بین وزن و جنس نوزادان، تغییرات هموگلوبین و هماتوکریت و زمان جدا شدن جفت بین دو گروه دیده نشد. میزان خونریزی بعد از زایمان در گروه آزمون 141.82 ± 91.6 و در گروه شاهد 177.51 ± 84.9 میلی‌لیتر بود که از نظر آماری اختلاف معنی‌دار وجود داشت ($p=0.046$). میانگین گاز مصرفی در گروه آزمون 8.68 ± 3.12 و در گروه شاهد 10.82 ± 3.5 عدد و از لحاظ آماری تفاوت معنی‌دار بود ($p=0.002$).

نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌ها تزریق اکسی توسین به داخل ورید نافی باعث کاهش خونریزی پس از زایمان می‌شود، ولی بر زمان جدا شدن جفت تأثیری ندارد.

کلیدواژه‌ها: اکسی توسین، خونریزی پس از زایمان، ورید نافی